

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010145
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821010145.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

X. G.,

nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B., U. Š. N. č. XXX/X, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/25/2021 zo dňa 14.05.2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný X. G. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože dňa 17.12.2020 o 09:45 hod. počas toho, ako cúval s nákladným motorovým vozidlom zn. Fiat Ducato, TEČ: PD XXX J., po cestnej komunikácii v blízkosti vchodu č. XX bytového domu na Ul. M. v B. a nemal dostatočný rozhľad a ani si nezabezpečil pomoc spôsobilej a náležite poučenej osoby, zadnou ľavou časťou vozidla narazil do chodkyne Ing. W. J., ktorá spadla na vozovku, čím porušil § 4 ods. 1 písm. c), § 22 ods. 2, 3 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, v dôsledku čoho poškodenej spôsobil zlomeninu hornej časti pravej ramennej kosti, odreninu čela vpravo a tržne zmliaždenú ranu ľavej ušnice, čím jej sťažil obvyklý spôsob života v trvaní 12 týždňov.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n) a 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Ing. W. J. so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení. V jeho písomných dôvodoch uviedol, že napáda neuloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Vzhľadom na okolnosti skutku a jeho následky považuje neuloženie aj tohto trestu za neprimerane benevolentné a mierne a z hľadiska generálnej prevencie vysielajúce negatívny signál. Obžalovaný porušením dôležitej a zákonom uloženej povinnosti, ktorú nie je možné bagatelizovať, spôsobil negatívne následky na zdraví poškodenej v podobe ťažkých poranení, čo malo za následok výrazné obmedzenie možnosti vykonávania akýchkoľvek pracovných aktivít pravou hornou končatinou, vrátane základných

hygienických a toaletných úkonov. V prípade obžalovaného navyše nešlo o prvé porušenie predpisov v oblasti cestnej dopravy. Naopak bol už 11-krát postihnutý za rôznorodé priestupky na tomto úseku. Je potom na mieste aj úvaha, že obžalovaný je absolútne ľahostajný k otázke dodržiavania cestných predpisov, pričom práve stíhaný skutok je vyvrcholením tohto jeho ľahostajného postoja. Má tiež za to, že nebolo preukázané, že by nemohlo byť obžalovanému úradom práce ponúknuté iné zamestnanie primerané jeho schopnostiam a vzdelaniu, na základe čoho sa nemožno bez ďalšieho stotožniť so záverom súdu prvého stupňa, že uloženie aj trestu zákazu činnosti by malo na ďalekosiahle negatívne následky na najbližšiu rodinu obžalovaného. Obžalovanému tiež v prípade straty zamestnania vznikne aj nárok na dávku v nezamestnanosti v rozsahu 6 mesiacov, počas ktorých by mal garantovaný príjem. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému popri podmienечnom treste odňatia slobody tak, ako bol tento uložený už súdom prvého stupňa, uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvala prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry na písomnom návrhu podriadeného prokurátora. Dodala, že výmeru trestu zákazu činnosti ponecháva na úvahe odvolacieho súdu. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Dodal, že mu je všetkého ľúto a poškodenej nechcel spôsobiť zranenia.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste v tom, že obžalovanému nebol popri podmienечnom treste odňatia slobody uložený ešte aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, uvádza odvolací súd nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že pri trestnej činnosti v doprave má uloženie tohto druhu trestu významný účel z pohľadu individuálnej prevencie, ako aj z pohľadu všeobecnej prevencie. Prítom najmä pri porušení dôležitej povinnosti vodiča je jeho ukladanie v súlade s ustálenou súdnou praxou. Súčasne ale v súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu platí, že záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatelov nemôže prevyšovať nad záujmom individualizácie trestu a skutočnými nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy.

V prípade prejednávaneho skutku (resp. jeho právnej kvalifikácie) je navyše uloženie trestu zákazu činnosti zároveň len fakultatívne (pozri § 61 ods. 3, ods. 5, ods. 6 Tr. zák.), resp. žiadne ustanovenie Trestného zákona neurčuje súdom automaticky povinnosť ukladať obžalovanému aj (len) trest zákazu činnosti. Preto sa aj v prípade ukladania trestu zákazu činnosti musia zohľadňovať všetky zásady ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Tr. zák.

V tejto súvislosti odvolací súd dospel k záveru, že niektoré okolnosti, za ktorých došlo k vzniku dopravnej nehody, postoj obžalovaného k zavineniu dopravnej nehody, samotná osoba obžalovaného a napokon aj miera vplyvu na rodinu obžalovaného významne svedčia v prospech obžalovaného v tom smere, že na jeho prevýchovu nie je nevyhnutne potrebné pôsobiť až dvomi trestami, teda aj trestom zákazu činnosti.

Obžalovaný zavinil dopravnú nehodu tým, že pri cúvaní s motorovým vozidlom nemal dostatočný rozhľad a nezabezpečil si pomoc spôsobilej a náležite poučenej osoby, čím okrem iného nerešpektoval aj jednu zo základných povinností každého vodiča - venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Týmto svojím konaním ohrozil iného účastníka cestnej premávky (chodkyňu). Súčasne v súvislosti s okolnosťami vzniku dopravnej nehody je potrebné uviesť, že z výpovede obžalovaného vyplýva, že príčinou tejto nehody bola jeho nepozornosť, nakoľko chodkyňu prehladol.

V tejto súvislosti potom okolnosti vzniku dopravnej nehody nie sú takého charakteru, že by bolo možné vysloviť záver o tom, že u obžalovaného išlo o prejav hrubej vodičskej nedisciplinovanosti a že existuje dôvodná pochybnosť o jeho schopnosti či spôsobilosti viesť motorové vozidlá.

Spôsobený ťažší následok na zdraví poškodenej ide aj na vrub toho, že telo chodcov nie je tak chránené, ako napr. osôb vezúcich sa v osobnom motorovom vozidle. Aj z tohto pohľadu bolo potrebné hodnotiť spôsobený následok vo vzťahu k potrebe uloženia aj trestu zákazu činnosti.

Evidenčná karta obžalovaného ako vodiča obsahuje síce až 11 záznamov o spáchaní priestupkov na úseku dopravy (od roku 2006 do súčasnosti), avšak tieto jeho „prehrešky“ ani odvolací súd nepovažoval za natoľko závažné, a to aj z pohľadu výšky ukladaných blokových pokút, že by bolo možné v prípade obžalovaného konštatovať jeho vodičskú nespôsobilosť. Pritom vodičské oprávnenie je nevyhnutnou podmienkou zamestnávania obžalovaného u jeho súčasného zamestnávateľa aj do budúcnosti.

Napokon sa odvolací súd stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa, ktorý aj veľmi podrobne odôvodnil v tom, že uloženie trestu zákazu činnosti by malo konkrétny vplyv na spôsob života obžalovaného a potreby jeho rodiny (strata zamestnania, hrozba straty bývania a pod.). Pritom platí, že ak to nie je z iných dôvodov nevyhnutne potrebné, súd má uložiť pachateli trestného činu taký trest, ktorý bude mať čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Tr. zák.).

Tiež je potrebné z pohľadu dôvodnosti uloženia trestu zákazu činnosti zohľadniť aj to, že obžalovaný spáchal nedbanlivostný prečin v doprave, teda menej závažný trestný čin.

Za týchto okolností prípadu potom možno uzavrieť, že v konaní obžalovaného išlo o jeho ojedinelé závažnejšie zlyhanie ako vodiča. Obžalovaný pritom zásadne nezľahčoval mieru svojho zavinenia, počas celého trestného stíhania svoju vinu doznával, poškodenej sa ospravedlnil a na súde prvého stupňa urobil aj vyhlásenie o svojej vine.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného nie je potrebné osobitne pôsobiť aj trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

V tejto súvislosti ale senát odvolacieho súdu obžalovanému pripomína, že v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody bude osobitne vyhodnocovaná aj jeho ďalšia vodičská disciplinovanosť. Vzhľadom na trestnú činnosť obžalovaného v doprave môže aj spáchanie priestupkov v doprave viesť k premene uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na trest nepodmienený. Teda týmto bude zabezpečovaná jeho individuálna prevýchova aj vo vzťahu k vodičskej disciplinovanosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.